

מ"ת 32751/01/18 - מוחמד אבו אל כול נגד תביעות מרום הגליל והגולן

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 32751-01-18 תביעות מרום הגליל והגולן נ' אבו אל כול
תיק חיצוני: 553556/2017

בפני	כב' השופט מורן מרגלית, סגן נשיא
המבקש	מוחמד אבו אל כול
נגד	
המשיבה	תביעות מרום הגליל והגולן

החלטה

בפניי בקשת המבקש לקיום עיון חוזר בתנאי שחרורו וזאת בהתאם לסעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה, מעצרים], התשנ"ו - 1996.

בקצרה ייאמר, כי ביום 14.2.18 שוחרר המבקש ממעצרו לחלופת מעצר בית מלא בבית דודו בשפרעם בפקוח דודו, אשתו של הדוד ואמו של המבקש, תוך קביעת ערבויות מתאימות לרבות הפקדה כספית במזומן בסך של 20,000 ₪.

ביום 7.3.18 פנה ב"כ המבקש בבקשה זו במסגרתה ציין הוא כי לאחרונה חלה בעיה אישית אצל מפקחיו של המבקש בעיר שפרעם עד כדי כך שאינם יכולים להמשיך לפקח על המבקש ומשכך, יש מקום להורות על העתקת חלופת המעצר לכפר עכברה בבית אימו של המבקש ותחת פיקוחה.

ב"כ המבקש ציין, כי אין באפשרותם להמציא כל חלופה אחרת מחוץ לכפר עכברה ולמעשה דחיית בקשתו כיום משמעותה השבת המבקש למעצר מאחורי סורג ובריח.

במסגרת הדיון בפניי היום חזר ב"כ המבקש על הבקשה, הסביר כי הנסיבות האישיות עליהן הצביע בבקשתו נוגעות לכך כי בתם של המפקחים כיום בשפרעם רבה עם בעלה והגיעה לבית הוריה בשפרעם כאשר משיקולים דתיים לא יכולה היא להימצא בצוותא חדא עם המבקש.

בהמשך דבריו עמד ב"כ המבקש על העובדה, כי חזרת הבת לבית הוריה בשפרעם מקורה בכך עליון כדבריו, בתיק הופקד סכום נכבד במזומן, אמו של המבקש ממילא אושרה כמפקחת בתיק ולכן ביקש להיעתר לבקשה.

עמוד 1

ב"כ המשיבה התנגד לבקשה, הפנה להחלטתו של בית משפט נכבד זה במסגרתה נקבע, כי חלופת מעצר בעכברה אינה מתאימה במקרה דנן, הפנה למסוכנות המבקש, לעובדה כי כיום במסגרת כתב האישום מיוחסות לו עבירות שבוצעו תוך התארגנות עבריינית מתוחכמת וברירה משוטרים וכן ציין, כי בקשת הסניגור הוגשה תוך פרק זמן קצר ביותר מאז החלטת השחרור.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, הגעתי למסקנה, כי אין מקום להיעתר לבקשה ואנמק:

ראשית, קיים ספק רב באם יש בטיעוני ב"כ המבקש כדי להקים "שינוי נסיבות" או קיומן של "עובדות חדשות" מאז החלטת השחרור ביום 14.2.18 שכן, גם אם בתם של המפקחים רבה עם בעלה, דבר אשר לא הוכח בפניי כנדרש, עדיין לא יבשה הדיו על החלטת בית המשפט הקודמת במסגרתה גם הצהירו המפקחים באופן ברור כי הם מודעים לתפקידם, מבינים את משמעות הפיקוח על המבקש והצהירו, כי הם יודעים שהמשפט יכול להימשך זמן רב.

יחד עם זאת והגם שעניין זה לא הובהר עד תום בפניי, מצאתי לאפשר לב"כ המבקש לקיים עיון חוזר בתנאי השחרור ולו לשם הזהירות ותוך הנחה, כי אכן כיום בתם של המפקחים מצויה בביתם לאחר סכסוך קשה עם בעלה.

שנית, לגופו של עניין, כפי שצינתי בהחלטתי הקודמת, שחרורו של המבקש בתיק דנן לחלופת מעצר נעשה "לאחר לבטים לא מבוטלים". באותה החלטה מיום 14.2.18 צינתי, כי המדובר בכתב אישום חמור המלמד על קיומה של התארגנות עבריינית מתוחכמת עליה נמנה המבקש ואשר הסבה נזק כלכלי רב לבעלי עסקים באזור ותוך שהיא פועלת באופן מתוחכם למניעת זיהויה.

משכך, במידה ובמועד מתן אותה החלטה שלעיל היתה מוצעת חלופת מעצר בכפר עכברה בלבד, הרי שלא הייתי נעתר לשחרורו של המבקש שכן הנימוק המרכזי לשחרורו, מלבד גילו הצעיר והיותו נעדר עבר פלילי, נעוץ בריחוקה הגיאוגרפי של החלופה מסביבתו הטבעית של המבקש.

שלישית, באותה החלטה מיום 14.2.18 הוספתי וצינתי את הדברים הבאים באשר לחלופת מעצר עבור המבקש בכפר עכברה כדלקמן:

"ודוק; בניגוד לחלופה אשר הוצעה בפניי במסגרת הדיון אשר התקיים ביום 23.1.18 לפיה ישהה הנאשם בבית הוריו בעכברה, אותה מצאתי כלא מתאימה לנוכח הקרבה למקום ביצוע העבירות".

על כן, לאור העובדה כי מאז אותה החלטה ביום 14.2.18 ועד למועד הגשת הבקשה חלפו להם בסך הכל שלושה

שבועות, הרי שלא השתנה מאומה בכל הנוגע לקביעותי הקודמות בעניין זה, כמו גם לא השתנתה באופן מהותי מסוכנות המבקש, אשר מתעצמת נוכח אפשרות חזרתו למגורים בכפרו.

רביעית, שקלתי את טיעוני הסניגור בדבר היעדר חלופה אחרת זולת בית אמו של המבקש בכפר עכברה, כמו גם דבריו לפיהם דחיית בקשתו כיום בנסיבות שנוצרו משמעותה החזרת המבקש לבית המעצר ואולם, איני סבור, כי בשל כך, יש מקום להיעתר לבקשה אשר משמעותה לטעמי חוסר יכולת לאיין את מסוכנות המבקש כמו גם להפחית את החשש מביצוע עבירות חדשות בעתיד.

חמישית, שחרורו של המבקש בזמנו נעשה כאמור לאחר לבטים ולאחר שהתקבל תסקיר שירות המבחן אשר המליץ על חלופה מרוחקת בשפרעם, תוך שבכל הנוגע לאפשרות שחרורו של המבקש למגורים בכפר עכברה, בקשה אשר העלה המבקש כבר בעת שיחתו עם קצין המבחן, הובהר על ידי שירות המבחן כי דבר זה אינו אפשרי בשלב זה.

בסוף דבריי מצאתי להעיר, כי שקלתי לזמן תסקיר מעצר בסוגיית חלופות המעצר האפשריות בעניינו של המבקש ואולם, לאור קביעתי שלעיל ביחס למסוכנותו הגבוהה של המבקש המתעצמת נוכח אפשרות חזרתו לכפר עכברה ולסביבתו הטבעית, הרי שלא מצאתי טעם לכך.

סוף דבר

הבקשה נדחית.

המזכירות תעביר תוכן החלטה זו לצדדים באמצעות הפקס.

ניתנה היום, כ"ז אדר תשע"ח, 14 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.